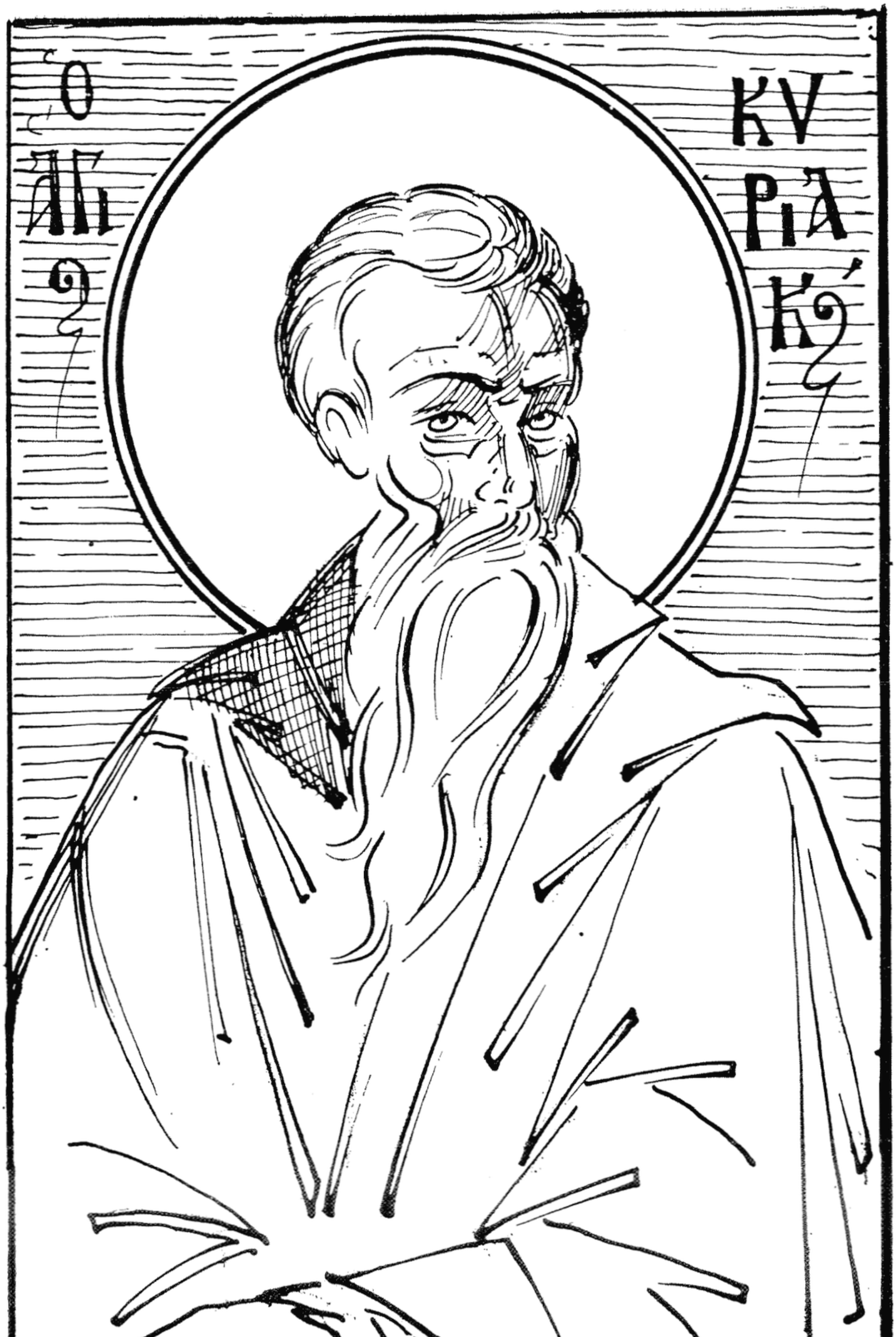
Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ

Ψαλλομένη τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου.

Ἁγιολόγιον Κορινθιακόν, +Μητρ. Κορίνθου Παντελεήμονος
Εκδόσεις ΠΝΟΗ Ι.Μ. Κορίνθου, Κόρινθος 1977

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους στ´ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ´. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῷ, θαυματουργὲ Κυριακέ, ἀπαθείας τὴν λαμπράν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στολήν· καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος· καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν Παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος. Ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ· καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπείληφας Ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα. Ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔρημον κατῴκησας Ὅσιε, ἐδωδὴν Κυριακέ, σκίλλαν ποιούμενος πικράν· καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονάς, προρρίζους, ἐναπέτεμες μακάριε· διό σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα. Ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ προσόμοια Ἕτερα.

(Ποίημα Π. Παπαϊωάννου, Πρωθιερέως).

Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ παναρμόνιος λύρα, καὶ τοῦ Χριστοῦ μαθητής. Ὁ Κῆρυξ ἀ-

ληθείας, Χριστιανῶν ὁ προστάτης. Φύλαττε τὴν πόλιν σου, Πάτερ σοφέ, τὴν σὴν μνήμην γεραίρουσαν, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Κυριακὲ ὁσίων καύχημα.

Τὸν χρυσορρήμονα Παῦλον, Πάτερ μιμούμενος, τοῖς Κορινθίοις ἀγγέλων καὶ φωστὴρ τῶν ὁσίων, φύλαττε σὴν πόλιν πάτερ σοφέ, Κυριακὲς ὁσιώτατε, ἵνα τοὺς πάντας κερδίσῃς διὰ Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ συνεκρώσας τὴν σάρκαν καὶ τὰ τοῦ κόσμου τερπνά, ὁ μιμητὴς ἀγγέλων καὶ φωστὴρ τῶν ὁσίων, φύλαττε σὴν πόλιν πάτερ σοφέ, Κυριακὲ παμμακάριστε· καὶ τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου εὐσεβῶς διαφύλαττε μακάριε.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε πιστοὶ Κυριακὸν τὸν ὅσιον φαιδρῶς πανηγυρίσωμεν. Θεοφρόνως ἐκβλαστήσαντα ἐν Χώρᾳ Κορινθίων ἔρημόν τε τῆς Παλαιστίνης ὁσίως καταλαμπρύναντα. Δακρύοις τε καὶ προσευχαῖς ἀδιαλείπτως, δαιμόνων ὤλεσεν φάλαγγας, σὺν Εὐθυμίῳ Μεγάλῳ καὶ Χαρίτωνι. Μεθ' ὧν πρεσβεύει Κυρίῳ τῷ Δεσπότῃ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ὀκτωήχου.

Δόξα ἕτερον (ἐκ τοῦ Μηναίου). Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, Κυριακὲ Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συμμέτοχε, Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἀνύμφευτε Ἁγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν τῶν δεινῶν ἀπαλλαγήν; εὑρίσκει, βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν σε, καὶ πύργον ἀρραγέστατον. Θεογεννῆτορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον

ἐν Σταυρῷ, ἐτιτρώσκετο τῆς λύπης, τῇ ρομφαίᾳ τὴν ψυχήν· τὰ σπλάγχνα, ἐδονεῖτο γόνους πλέκουσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο, Οἴμοι Υἱέ μου! κραυγάζουσα, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Ἀπόστιχα.

(Ποίημα Π. Παπαϊωάννου, Πρωθιερέως).

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῆς Κορίνθου βλαστός, τοῦ Εὐθυμίου μαθητὴς καὶ συνόμιλος, Ἰωάννου καὶ Εὐδοξίας ἁγνὸς καρπὸς εὐκλεής, Ἐπισκόπου Πέτρου τὸ ἀνάθρεμμα, δι᾽ οὗ ἀναδέδειξαι φωτιστὴς καὶ διδάσκαλος καὶ Ὠριγένους τὰς γραφὰς κατεδίκασας καὶ κατήσχυνας τῶν δαιμόνων τὰ τάγματα. Ὅθεν σε μακαρίζομεν καὶ σὲ ἱκετεύομεν, σῶζαι τὴν πόλιν σου Πάτερ, τῶν γεραιρόντων τὴν μνήμην σου. Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγή, τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς ὁ ἀνίκητος πηγὴ ἐκ Θεοῦ θαυμάτων, τῶν προστρεχόντων εἰς σὲ καὶ τῶν Κορινθίων ὁ ἀκοίμητος, Προστάτης καὶ στήριγμα. Χριστιανῶν τῶν τιμώντων σε, καὶ σεβομένων τὴν πανίερον μνήμην σου, μιμουμένων τε τὰ ἀσκήσεως βήματα. Λύρα ἡ παναρμόνιος, ἀοιδὸς καλλικέλαδος Θείας Τριάδος ὁ μύστης, καὶ τῶν δογμάτων διδάσκαλος. Χριστὸν ἐκδυσώπει τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ὁ τῆς Κορίνθου φρουρός, καὶ τῶν νοσούντων ἰατρὸς ἀκατάβλητος, ἡ θύρα τῆς ἀσφαλείας, τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, καὶ καταφευγόντων εἰς τὴν σκέπην σου. Τὴν ἔρημον ᾤκησας καὶ δακρύοις ἐπότισας ἣν ἐξανθῆσαι, ποιήσας καθάπερ κρίνον ἡδύοσμον, καὶ εὐπρόσδεκτον τῷ Θεῷ Παντοκράτορι· Ὅθεν σὲ ἱκετεύομεν σεπτὲ Κυριόλεκτε, φρούρει τὴν πόλιν σου ταύτην καὶ τοὺς νοσοῦντας θεράπευσον. Χριστὸν ἱκετεύων τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. (Ἐκ τοῦ Μηναίου). Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορ-

θωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς. Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει βροτῶν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον ἕτερον.

Ποίημα Παναγιώτου Παπαϊωάννου, Πρωθιερέως.

Ψυχήν, νοῦν καὶ φρόνημα ἀφιέρωσας Χριστῷ, ἐρήμους διέσχισας ἀναζητῶν τὸν Θεὸν σοφὲ Χριστεπώνυμε. Πρέσβευε θεοφόρε Κυριακὲ Θεῖε Πάτερ, ἵνα ἐλεηθῶμεν ἐκ πολλῶν ὀφλημάτων, διὰ τῆς Θεοτόκου ὑπὸ Χριστοῦ Λυτρωτοῦ.

Ἕτερον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἠκολούθησας, καταλιπὼν τὰ τῆς γῆς, καὶ βίον ἰσάγγελον ἐπολιτεύσω σαφῶς, ὡς ἄσαρκος Ὅσιε· σὺ γὰρ ἐν ταῖς ἐρήμοις, προσχωρῶν θείῳ πόθῳ, σκίλλῃ πικρᾷ τὴν πάλαι, πικρὰν γεῦσιν ἀπώσω. Διὸ Κυριακὲ θεοφόρε, ἀξίως δεδόξασαι.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τὰ Καθίσματα.

Κάθισμα Α΄.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς ὑψηπέτης ἀετός, ἀναζητῶν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰς ἐρήμους ἐκδραμών, μετὰ δακρύων καὶ κλαυθμῶν καὶ ἐν σπηλαίοις κατῴκησας οὐρανόφρων, δεόμενος ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ, σοφὲ Κυριακὲ ἵνα πρεσβείαις σου τῶν ὀφλημάτων ἄφεσιν παράσχῃ ὁ Λυτρωτὴς καὶ Θεὸς ἡμῶν, ἵνα ὡς τέκνον Κορίνθου μέγα εὐφροσύνως γεραίρομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κατεπλάγησαν ἁγνὴ πάντες ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυοφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν ὁ τρέφων πνοήν, ἀφάτῳ Χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως Θεοῦ Μητέρα εὐφημοῦντες δοξάζομεν.

Κάθισμα Β΄.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανίου, ἀνεδείχθης πολίτης· ἐν ᾗ τῶν ἐκτελούντων τὴν σήν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσιν, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρόνον μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, προεφήτευσας.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κυριακέ, γένοιο πρὸς Θεὸν μοι προστάτης. (Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.*

᾿Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμνῆσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων.

Ὕμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Ρώμῃ τοῦ Δεσπότου κραταιᾷ, ῥωννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἴχνεσι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Ἴσην ἐνεδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς Ἀσωμάτους ἅμιλλαν, ὅλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωηφόρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς νῦν, συγχορεύεις αὐτοῖς Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης νοητή, ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι᾿ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατῆλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Καταβασίαι αἱ διατεταγμέναι.

᾿Ωδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἀόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ᾿ ὑδάτων πηγάς.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Ἐκράτησας Ὅσιε, ἐν νηστείαις γαστρός, τῆς λιγνώδους ὀρέ-

(*) Ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ ἐπιγράφεται, Θ ε ο φ ά ν ο υ ς, ὃ καὶ πιθανώτερον. Σημείωσαι δέ, ὅτι τῆς Ἀκροστιχίδος οἱ δύο πρῶτοι πόδες εἰσὶ τρισύλλαβοι· ὁ μὲν Τρίβραχυς, ὁ δὲ Ἀνάπαιστος.

ξεως, καὶ τὴν ὑπόγαστρον ἡδονὴν συννεκρώσας, ἁγνείᾳ συνέζησας, Πάτερ, διὰ βίου παντός.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι ναόν, σαυτὸν κατεσκεύσας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, Τρισμάκαρ, καὶ γέγονας δοχεῖον τρισηλίου φωτός.

Θεοτοκίον

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανίου, ἀνεδείχθης πολίτης· ἐν ᾗ τῶν ἐκτελούντων τὴν σήν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας, ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σὲ κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἔφριξέ σου ἥλιος, τὸ ἐγκρατὲς καὶ στερρόν, δι' ἐτῶν σε, πλείστων ὀργιζόμενον, μὴ δυνηθείς, ὅλως κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρᾳ, τροφῆς μετέχοντα, Ὅσιε, εὐτόνως μελῳδοῦντα, ἀγρυπνίαις ἀπαύστοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμοις Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης σοφέ, ἐν συνέσει, Μά-

καρ τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν, ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἀπεμάξω, σοφῆς μελίσσης τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκεῦος χρηματίσας, ἐκλογῆς ἀνεβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὄλβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῶν Ὁσίων, πέφυκας Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν ποθῶν, σὲ Κυριακός, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ, τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα· διὸ καὶ ἐν ἐρήμοις, ἐρωτικῶς ἀβάτοις, κατετρύφα τῆς σῆς ὡραιότητος.

Ἴσμεν ποτέ, Μερρᾶς γλυκάναντα νάματα, τὸν Προφήτην· σκίλλης δὲ πικρὰν ἐδωδήν, μεταβαλών, σὺ Κυριακέ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τὴν παρρησίαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὄντως, τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, θεϊκῇ δυναστείᾳ δοξάζοντα.

Ὁ φοιτητής, καὶ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, τοῦ ἱκέτου σεληνιαζόμενον, σὺ τὸν υἱόν, διὰ προσευχῆς, οἴκτῳ θεραπεύεις, πρὸς τούτου χάριν δεξάμενος, τὰς νόσους φυγαδεύειν, καὶ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ τοῦ θείου Σταυροῦ.

Θεοτοκίον

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμάχητον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταβέβληκας μέν, κατὰ κράτος δεινοὺς κοσμοκράτορας· ψυχικῶν παθῶν δέ, Κυριακὲ ἐπικρατήσας, ἀπαθείας στεφάνῳ κατέστεψαι.

Ρωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας στερρῶς, μέχρι γήρως μείνας, βαθυτάτου ἀνένδοτος, Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις ὥσπερ, βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρμονῇ διαιτώμενος.

Ὁλονύκτους ἀνύων, μάκαρ, ἀγρυπνίαις, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετεωρίστως, δι᾽ εὐχῆς τῷ ἀΰλῳ ὡμίλεις Νοΐ, καὶ λαμπρὰς ἐδέχου, Κυριακέ, φωτὸς ἀκτῖνας, φεγγοβόλους, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Σελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς, ἀναρρήσεως, Ὅσιε, ἡ

σεπτή σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς τυραννούσης ποτέ, Ὠριγένους λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχοφθόρου, παντελῆ καὶ τελείαν καθαίρεσιν.

Θεοτοκίον

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος, τὰ σὰ μυστήρια· οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ὁ Δεσπότης σὲ ἔδειξεν ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν ἥλιος.

Ὠδὴ στ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς θετὸς γεγονώς, Χριστοῦ θεώσει τοῦ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινάς, πηρώσεις ἀνώρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαιμονῶντας αὖθις, θεραπεύων θείᾳ χάριτι.

Ἐξέφυγες τοῦ πρὸς σέ, φοιτῶντος πλήθους τὴν ὄχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβερούς, χειμάρρους κατέλαβες, ἐκκλίνων, ἀοίδιμε, τῶν κενῶν ἐπαίνων, ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

Ὀνείρου δίκην φθαρτοῦ, τοῦ κόσμου πᾶσαν τῆς δόξαν ὁρῶν, τοῦ μόνου ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, σοφέ, χρηματίσαι, ἧς ἐνδίκως κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον, ὡς Ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ, πάσης κτίσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ Λαύρα ἑκάστοτε, ἑορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως. Ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι.

Σκίλλης ἀμύνῃ Κυριακὲ πικρίᾳ
Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἢ θανεῖν κατεκρίθης.
Σκιλλοβόρος δ᾽ ἐνάτῃ μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κορίνθου, πατρὸς Ἰωάννου, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας, καὶ μητρὸς Εὐδοκίας, ἀνεψιὸς Πέτρου ἐπισκόπου, ἀναγνώστης τὴν τάξιν. Ἔτος δὲ ὀκτωκαιδέκατον ἀνύων, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβών, παρὰ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου γίνεται μοναχός· πολλήν τε ἐπιδειξάμενος ἄσκησιν, καὶ τοὺς τὰ Ὠριγένους φρονοῦντας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῇ συνεργείᾳ Χριστοῦ τελέσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ τὸν βίον ἀμείβει. Ἦν δὲ πρᾶος καὶ εὐπρόσιτος, καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως περὶ τῶν μελλόντων προλέγων, μέγεθος ἔχων σώματος, μετὰ καὶ τινος εὐπρεπείας καὶ χάριτος, σῶα πάντα τὰ τοῦ σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μετασχόντα τῆς ἀπὸ τοῦ χρόνου φθορᾶς, ἐπί τινας χρόνους καθηγησάμενος τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν πεντήκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου, καὶ Δορυμέδοντος· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχοι.

Ξίφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,
Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῇ θείᾳ πέτρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουδελίας.

Στίχοι.

Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων.
Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Αὕτη, Χριστιανὴ οὖσα, καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐπιστρέφουσα πίστιν, ἐκρατήθη ὑπὸ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τῷ πυρί, εἰς φυλακὴν ἐνεβλήθη, λιμοκτονηθεῖσα ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβληθεῖσα τῆς φυλακῆς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, πρῶτον μὲν ἐξεδάρη τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα· εἶτα προσηλωθεῖσα τῷ ξύλῳ, καὶ καθηλωθεῖσα ἰσχυρῶς, παρέδωκε τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στίχοι.

Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ καὶ Κασδόα,
Ὁ μὲν σπαθισθείς, ἡ δὲ θλασθεῖσα ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δάδα, καὶ Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Στίχοι.

Ξίφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένος,
Τὸ πνεῦμα σώζεις, Μάρτυς Ὑψίστου Δάδα.
Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστόν μου σέβων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμον καὶ λόγων θεοπνεύστων, κατεγλύκανε τὸν λάρυγγα μελέτη, ὑπὲρ μέλι ὁ σός, πιστότατος θεράπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, μελῳδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μάκαρ θεσπέσιε προσάγοις, τοὺς ὑμνοῦντας σε Θεῷ κεκαθαρμένους, ἐξ ἰλύος παθῶν, πρεσβείαις σου βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσῳκίσατο Χριστέ· σοῦ ἐραστὴς γάρ, τοῦ ἀφράστου φωτός, ὁλόψυχος ὑπῆρχε, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα λεόντων διαδράσῃ, τὴν ὠμότητα Δανιὴλ ἐδοξάσθη· ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρητο προτάσσων, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πράξει προσθεὶς τὴν θεωρίαν, Τρισυπόστατον ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι κραυγάζων, Κυριακὲ θεόληπτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σβέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ κατεύνασον αἱρέσεων τὴν ζάλην Θεομῆτορ· καὶ γάρ, σὲ ἔχομεν προστάτιν, Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, καὶ σὲ πίστει ἀνυμνοῦμεν.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Ροαῖς τῶν δακρύων, ἤρδευσας Μακάριε τὴν ἱεράν σου, κατανύ-

ξει θεία ψυχήν, καὶ πολύκαρπον ἔδειξας μέλπων· Εὐλαγεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Θεσβίτης πάλαι, αὐχμῷ κατεξήρανεν ὄμβρων ψεκάδας· ὑετοῦ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγες θέρους σὺ Μάκαρ, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τῶν κακοδόξων, τὴν ἀπάτην ἤλεγξας τοῦ Ὠριγένους, γενναίοις ἀγῶσι, μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μυθολόγου, Εὐλογεῖτε μέλπων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος μίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας Πάτερ οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίοις, ὥσπερ μίαν αἴγλην τε καὶ λαμπηδόνα, Εὐλογεῖτε λέγων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄντρον σε δέδεκται σοφέ, τὸ δεξάμενον πηγὴν τὴν θεόσδοτον, τερατουργήσαντος, τοῦ θείου πάλαι Πατρὸς Χαρίτωνος, μωσαϊκῶς Κυριακέ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῇ ποίμνῃ γέγονας, τῇ ἐκείνου καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακέ, μελέτην ἔθου θανάτου· ὅθεν καὶ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρω μεταστάς, τρυφὴν τὴν ἀκήρατον, τοῖς οὐρανίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις ἀεί.

Ἤστραψας αἴγλῃ πυρωθείς, τῇ τοῦ Πνεύματος καὶ ὤφθης ταῖς ὕπερθεν, χοροστασίαις φαιδρός· ἀλλ᾽ αὔγασόν μου τὸν νοῦν Μακάριε, τῷ νοερῷ καὶ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς Θεότητος, ταῖς ἱκεσίαις σου, καὶ παθῶν με καὶ πταισμάτων διάσωσον.

Στεφθέντες τῷ νικητικῷ, διαδήματι Χαρίτων θεσπέσιε, Κυρια-

κέ τε μάκαρ, καὶ παρεστῶτες τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποίμνην ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνων λυτρούμενοι, νῦν ἐποπτεύετε, ἑορτάζουσαν ἡμῶν τὰ μνημόσυνα.

Θεοτοκίον.

Ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρήστῳ Βασιλεῖ, πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς κυησάσης σε ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακὲ σὺν τῷ θείῳ, Χαρίτωνι θεοκήρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων Ἅγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρέτην τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἑλκύσαντα, Ὁσίων δήμους, μεθ' ὧν σὲ ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ψάλλομεν εἰς στίχους ἕξ, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα δύο προσόμοια.

Ποίημα Παντελεήμονος Κορίνθου.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικόν.

Χαίροις Κυριακὲ ἀληθῶς, ὁ τῆς Κορίνθου ἀκραιφνὴς γόνος ἅγιος· ὁσίων καὶ μοναζόντων, ἀναχωρούντων κρηπίς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τέκνον γνήσιον· ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, πρεσβευτὴς ἀξιώτατος καὶ γενετείρας στηριγμὸς ἐπουράνιος, καὶ ὑπέρλαμπρον μοναζόντων ὑπόδειγμα γέγονας ὁσιώτατε· καὶ δρόμον θεώσεως δεικνύων πᾶσιν ὁσίοις, οὐρανοδρόμοις καὶ μέλπουσι, ἁγίαν σου μνήμην, καὶ Θεὸν τὸν τῶν πατέρων, συμπροσκυνούντων σοι.

Χαίροις ὁ ἐπωνύμως κληθείς, τῷ τοῦ Κυρίου πανσεβάστῳ ὀνόματι· ἀκράτως ἀκολουθήσας ταῖς μυστικαῖς ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος Πάτερ πρὸς τὴν ἄσκησιν, σταυρὸν δὲ ἀράμενος ἐπὶ ὤμων ἀσκήσεως, ἀναχωρήσας ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, εἰς τὴν μόνωσιν εὗρες θείαν ἀπόλαυσιν. Ὅθεν καὶ τὴν οὐράνιον διώδευσας κλίμακα, φθάσας τὰ ὕψη θεόφρον, τῆς θεοπτίας καὶ χάριτος, ἐξ ὧν παρεδρεύων, τῷ Χριστῷ ἀεὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τιμώντων σε.

Χαίροις πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ, ὅτι Χριστοῦ τὴν βασιλείαν ἀνύμνησας, ἐν ὕμνοις καὶ τροπαρίοις, καὶ θεηγόροις ᾠδαῖς, καὶ τὴν θεωρίαν πράξει ἥρμοσας· ὁ νοῦν σχὼν θεσπέσιον, καὶ ἐπίγειον σκήνωμα, ἅπερ κατ' ἄμφω, ἀναδείξας οὐράνια, καὶ ἰσάγγελα, ὡς Κυρίῳ ἀνήκοντα. Πρέσβευε οὖν πανσέβαστε, Χριστῷ Παντοκράτορι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ὀρθοδόξου πληρώματος, καὶ πάσῃ Ἑλλάδι χαρισθῆναι προστασίαν, ἐκ πονηρῶν ἐχθρῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἡ χαρά, ὁ τῷ Κυρίῳ πρεσβευτὴς ἱλαρώτατος, πατέρων ἀναχωρούντων, ἐν ταῖς ἐρήμων ὀπαῖς, καὶ τῶν προστρεχόντων ἐν τῇ σκέπῃ σου· υἱὲ ἁγιώτατε πρεσβυτέρου θεράποντος, τῆς Ἐκκλησίας, Κορινθίων καὶ χαίροντος, δι' οὐράνιον πολιτείαν σου ὅσιε. Μέμνησο καὶ ἡμῶν οὐκοῦν, καὶ δὸς ἡμῖν ἄνεσιν, σβέσον τὴν μῆνιν, καὶ σῶσον ἐκ τῶν σεισμῶν σὴν γενέτειραν, Χριστὸν ἱκετεύων ὑπὲρ ταύτης ποιμενάρχου καὶ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Δόξα καὶ Νῦν, Θεοτοκίον, τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ (Ἑσπερίων).

Καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης Ἀκολουθία.

Μ ε γ α λ υ ν ά ρ ι ο ν.

Ἄστρον ἐκ Κορίνθου ἀναφανείς, ἐν τῇ Παλαιστίνῃ διαλάμπεις ἀσκητικῶς, καὶ καταπυρσεύεις Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Κυριακὲ θεόφρον τοῖς σοῖς παλαίσμασι.